

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 9 - 1958

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Husk
anmeldelsesfristen
til NM for par
utløper 1. desember.

I dette nummer bl. a.

Siden sist

The Tops

Bedre meldinger

Hvorledes melder De?

Nye bøker

Tillatte meldesystemer

Turneringsnytt

Konvensjonenes bakside

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Det er nesten en trossetning at en edel farge som er fordelt 4—4, er bedre som trumf enn en annen edel farge som er fordelt 5—3. Ofte er dette riktig, men ikke alltid. Det er slik i bridge at det ikke finnes noen regel uten unntagelse, og i en krets-kamp for kort tid siden dukket unntagelsen opp:

♠ D 2 ♥ 7 ♦ K 7 4 3 ♣ 9 8 7 6 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 8 7 3 ♥ E 6 5 2 ♦ kn 9 8 5 2 ♣ E	♠ K kn 9 6 ♥ D 10 8 4 3 ♦ D 10 6 ♣ D
	N											
V		Ø										
	S											

Makker og jeg havnet i fire hjerter uten å tenke stort på sparfargen, og det ble fem trekk etter ruterutspill, og heldig kniping av spardamen. Motspillet kunne kanskje vært en tanke skarpere, men fire hjerter kan iallfall neppe betes.

Ved det andre bordet havnet våre motstandere i fire spar, som altså etter oppskriften skal være en bedre kontrakt. Men Syd fikk ingen sjanse, han var bet før han slapp inn. Vest begynte med hjerter, Øst tok esset og fortsatte fargen, og Vest stjal. Øst ble satt inn igjen på kløver, og ny stjeling fulgte. Bet.

Poenget i dette spillet, som i en rekke andre spill, er at det faktisk mange ganger lønner seg å velge den svakeste fargen som trumf. Hjerterfargen er svakere enn sparfargen, og derfor har motstanderne lettere for å organisere stjelestikk med spar som trumf. Det er et poeng det er verdt å legge merke til.

Fra Magne Utheim har vi fått tilsendt et spill som ble spilt i en partturnering i Tasta

Bridgeklubb i Stavanger, og som gjengir et ganske godt poeng:

♠ D 10 9 7 6 ♥ kn 3 ♦ E K 7 2 ♣ 9 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 5 3 ♥ E 9 4 ♦ D 10 6 ♣ kn 10 5 2	♠ 8 ♥ K 8 7 6 2 ♦ 8 5 4 3 ♣ D 8 7
	N											
V		Ø										
	S											

Etter sparåpning hos Vest ble kontrakten tre grand ved de fleste bordene, og hjerter seks var et naturlig utspill. De fleste øst-spillerne gikk bet, mens en sogar fikk fire trekk. Det gikk slik for seg:

Øst stakk med hjerterdamen. Han har to stoppere i alle tilfelle, men tjener et tempo om Syd har spilt ut fra kongen. Så kom en liten spar til esset, fulgt av kløver ti, som fikk løpe. Deretter fulgte esset og kongen i kløver, og nok en kløver som satte Øst inn igjen. Nord måtte kaste av, og la en ruter og en spar. Nå fulgte ruter, som gikk til Nords ess. Han fortsatte med hjerter, og Øst stakk. En ny ruter satte Nord inn igjen, men han hadde fremdeles sin siste ruter som fluktkort. Stillingen var nå:

♠ D 10 9 ♥ — ♦ — ♣ —	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 5 3 ♥ 9 ♦ — ♣ —	♠ — ♥ K 8 ♦ 8 ♣ —
	N											
V		Ø										
	S											

Øst spilte spar tre og Vest la fireren! Nord kom inn, og måtte spille spar tilbake til Østs saks.

Forts. side 10.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 9

November 1958

29. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Boe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

THE TOPS

ROBERT DARVAS

*Vi bringer i dag en av de siste artiklene til Robert Darvas, den kjente ungarske bridgeskribenten som døde så plutselig på et hospital i Budapest i fjor. Darvas trenger ingen presentasjon for våre lesere, det er vel nok å nevne at han har skrevet *Through The Pack*, kanskje den beste bridgebok som noen gang er skrevet.*

Skvisteknikken utvikler seg i tre forskjellige retninger, variasjon, fremskritt og allsidighet. Det følgende spillet, som første gangen ble publisert i *Right Through the Pack*, forener alle disse ideene til en dobbelt bilateral progressiv skvis.

♠ E K kn 3											
♥ kn 3 2											
♦ kn 3 2											
♣ E 3 2											
♠ D 9 8 6 5 4											
♥ —											
♦ 10 9 8 7											
♣ D kn 10											
	<table><tbody><tr><td></td><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr><tr><td></td><td>S</td><td></td></tr></tbody></table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
♠ 10 2		♠ 7									
♥ E K D 5 4		♥ 10 9 8 7 6									
♦ E K 6		♦ D 5 3									
♣ K 5 4		♣ 9 8 7 6									

Dette er i virkeligheten et double-dummy problem, som bare kan behandles med alle kort åpne. Syd spiller grand. Vest spiller ut. Nord-Syd skal ha alle tretten stikk mot ethvert utspill og forsvar fra motparten.

Syd har elleve sikre vinnere, og de to manglende stikkene kan bare oppnås ved en eller annen form for skvis.

Et sparutspill fra Vest vil gi Syd et ekstra stikk med en gang. Han kan deretter vinne tretten stikk ved å skvise Øst i de to røde fargene. Derimot vil utspill hverken i kløver eller ruter gi Syd noen øyeblikkelig fordel.

Poenget ved motpartens fordeling er at Vest er alene om å holde sparene, mens hans makker må sørge for å stanse hjerter. Begge motspillerne holder kløver. I øyeblikket er det Øst som stopper ruterne, men holdet kan hvis De ønsker det, bli overflyttet til Vest. De må da trekke ruter-knekten fra bordet. Øst må stikke med damen og Syd tar stikket.

Løsningen på problemet må bli å tvinge den ene motspilleren til å gi opp kløverne, og deretter skvise den andre i tre farger, den han er alene om å holde, ruter og kløver. Derved kan han fanges i en gjentatt skvis, som skaffer Syd de to nødvendige ekstra stikkene.

Hvis Vest begynner med en ruter, vil innledningen gå slik: (1) ruterasset, (2) hjerterknekten, (3) hjerterkongen, (4) hjerterasset og (5) hjerterdamen. På hjerterdamen må Vest oppgi kløverne, og Nord legger spar tre. Dermed kan Øst fanges. De fortsetter med sparfinessen og esset og kongen i spar, og så er det bare å bære ham ut.

Hvis Vest begynner med kløver, må De spille på en litt annen måte. De tar (1) kløverkongen, (2) sparfinesse, (3) esset og (4) kongen i spar, og derved tvinger De Øst til å gi opp kløverne. Nå flytter De ruter-truselen over til Vest, knekten fra bordet,

Øst må på med damen, og Syd tar sticket. Så kommer fire ganger hjerter, og dermed har Vest ikke noe han skulle ha sagt han heller.

Legg merke til dette interessante poenget. Hvis Vest åpner med ruter, vil forspillet mot Øst føre til et sluttspill til tross for mangelen på inntak, mens det derimot ikke vil føre fram om De etter en åpning i kløver, prøver å innkassere hjerterhonnørene først.

Jeg ber leserne spille gjennom de forskjellige skvisene selv. Det er god trening å finne ut hva som skjer hvis en av motstanderne, når han er skvist første gangen, oppgir noe annet enn kløverfargen.

Her er et annet spill som fortjener å være med blant toppene. Jeg lanserte det første gangen for noen år siden:

♠ 4 3 2		♠ 9 8 7 6									
♥ K 4		♥ 3									
♦ K 9 2		♦ 8 7 6 5 4 3									
♣ E K 6 3 2		♣ 10 7									
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;"> </td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>				N		V		Ø		S	
	N										
V		Ø									
	S										
♠ 5		♠ E K D kn 10									
♥ kn 9 8 7		♥ E D 10 6 5 2									
♦ E D kn 10		♦ —									
♣ D kn 9 8		♣ 5 4									

Syd spiller syv spar, og vinner kontrakten mot ethvert utspill og motspill, til tross for at han bare har ti toppstikk.

Vests beste utspill er en kløver. Nord tar sticket, og Syd tar fire runder trumf. Vest må kaste av tre ganger. Det er lett å kvitte seg med to ruter, men deretter blir det vanskelig. Hvis Vest gir opp en hjerter, står alt med en gang. Bedre er det ikke å legge en tredje ruter, det gir Syd to ekstra stikk i fargen ved å spille hjerter til kongen

og stjele ruter to. Disse to ruterstikkene vil etterpå skvise Vest i kløver og hjerter. Endelig, hvis Syd legger en kløver på den fjerde sporen, vil De kunne stjele en kløver og på den måten få to kløverstikk, hvoretter den samme skvisen mot Vest dukker opp igjen, denne gangen i hjerter og ruter.

Storeslemmen blir vunnet mot ethvert motspill. Den progressive trumfskvisen skaffer tre ekstra stikk. Et mirakel!

Alle i sonen.

Nord gir:

♠ E 8 4 2		♠ 7 5 3									
♥ kn		♥ 9 7 6 5 2									
♦ E kn 6		♦ D 5 2									
♣ E 8 6 5 2		♣ 10 7									
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;"> </td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>				N		V		Ø		S	
	N										
V		Ø									
	S										
♠ D kn 10 9		♠ K 6									
♥ 10		♥ E K D 8 4 3									
♦ 10 9 8 7		♦ K 4 3									
♣ D kn 9 5		♣ K 4									

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	2 ♥	pass
2 gr.	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	4 gr. *)	pass
5 ♠	pass	7 ♥	pass
pass	D	pass	runt

*) Blackwood.

Vest begynte med spardamen. Syd stakk med kongen og fortsatte med en hjerter til knekten, men likte seg ikke. Vests hjerter ti synes å tyde på 5—1—fordeling i fargen, spesielt fordi Øst har doblet. Ved siden har Øst kanskje ruterdamen, mulig en kløverhonnør også. Syds utregning var for så vidt riktig, men han mistet slemmen sin fordi han ikke så noen bedre utvei enn ruterfinessen. På denne måten håpet han å vinne syv stikk i sidefarger og seks hjerterstikk ved hjelp av trumfreduksjon.

Analysen etterpå fortalte imidlertid at kontrakten kunne vært vunnet på følgende måte: Ruterknekten i det tredje sticket. Øst må dekke og Syd får sticket. Denne fremgangsmåten overfører rutertruselen til Vest, som allerede er alene om å holde de sorte fargene, og således er svært sårbar overfor en skvis-offensiv. I det fjerde og femte sticket spiller De to hjerterhonnører, som gjør det av med Vest.

BEDRE MELDINGER

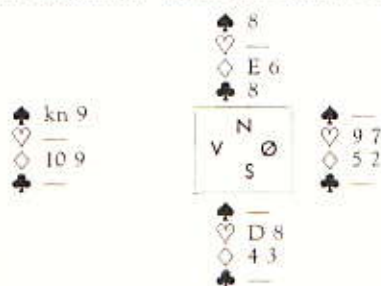
ROLF BØE

Dette er den andre artikkel om dette emnet. Den første sto i nr. 8 i år. Det vil komme flere artikler etter hvert framover.

Vi pratet forrige gangen litt om de forskjellige muligheter i meldeteknikken, og så litt på hvordan vi måtte rasjonere meldingene våre for å få et system som dekket de fleste av de mest dagligdagse hendene.

I dag skal vi prate om noe annet, nemlig stilen i meldingene, eller rytmen, om De heller vil. Det er mange forskjellige slags rytmer i meldingene. De kan bruke Viennas kompliserte rytme med mange kunstige meldinger, og alt innrettet på å få en over-

(1). Hvis Vest kaster et kort i en sort farge, skiller Nord seg av med et kort i den andre sorte fargen. Deretter kan en vinner bli etablert ved stjeling i den fargen Vest har redusert seg i. Det andre sorte esset gir inntekt til en posisjon som denne:

Nord spiller kløver åtte, og motstanderne har ingen ting de skulle ha sagt.

(2) Hvis Vest i det femte sticket oppgir ruterfargen, legger Nord et eller annet sort kort. Deretter innkasseres to rutersikk på bordet, så kommer kløverkongen, kløversettet, kløverstjeling, hvorefter bordet settes inn på spareset. Nå er elleve stikk gått, Syd sitter igjen med D—8 i hjerter og har hånd over Østs 9—7. Trumfproduksjonen er ferdig.

sikt over styrken først, mens fordelingen kommer etterpå. De kan bruke rytmen i det svenske Efos (Economical Forcing System) hvor den ene spilleren legger seg i bakhold og bare avgir de billigst mulige kravmeldingene, mens hans makker forteller alt om sin hånd. De kan bruke den eiendommelige rytmen i det franske Canapé, hvor man starter med å vise de korteste fargene sine, og hvor virkelige langfarger først forekommer på slutten av meldingene.

Det går imidlertid også an å ha forskjellig rytme innen det samme meldesystemet. Culbertsons system er meget anvendelig slik. De kan gå rett på saken og fortelle makker med en gang hva De har og hva De er ute etter, eller De kan trille rundt med tilnærmelsesmeldinger i det uendelige, inntil hverken De eller makker er klar over parets samle styrke. De kan kjøre meldingene høyt i været med en gang for å sperre motstanderne ute, eller De kan finmelde slik at flest mulig detaljer blir vist, på bekostning av at motstanderne får vite det også, og at de får en sjanse til å blande seg inn.

Det er mer og mer gått opp for meg at den naturlige, hurtige rytmen er den som lønner seg i det lange løp. Man kan komme et godt stykke på vei med kunstige meldinger, man kan bygge opp et nettverk av fine konvensjoner, men når det røyner på, når motstanderne også er hissige og aggressive, eller når man får kort som ikke passer til de fine konvensjonene, er det ikke tvil om at det er en stor fordel at man har de fargene man melder. Det at spar betyr spar og kløver betyr kløver er en stor fordel i en trengt situasjon.

Nå er det kanskje noen av leserne som gnir seg forundret i øynene og tenker på at jeg har skrevet en bok om Vienna, og at tonen var en helt annen i denne boken enn den jeg bruker her. Vel, det er riktig. Men det er femten år siden jeg har skrevet denne boken, og det er vel neppe mange av oss som holder for sterkt på sine menin-

ger fra femten år tilbake. Det er også verdt å legge merke til at jeg senere har skrevet flere bøker om Culbertons system, og dessuten en om Acol (den siste på svensk).

Hvorfor jeg har forandret mening? Vel, alt i bridge er gjenstand for utvikling, spillet er enda ikke mer enn 30 år gammelt (vi prater om kontraktbridge og ikke om eldre former) og det vil være dumt å påstå at man i disse 30 årene har lært alt mulig om det. Den gangen jeg skrev denne boken, var hele Oslo viennaminded, men de fleste av toppspillerne fra den gangen har forandret mening også. Jeg er således i godt selskap.

Hva vi ikke visste den gangen, var at Vienna led av fundamentale feil. Det er kanskje fremdeles det beste systemet i verden hvis man får lov til å melde alene, og hvis man får lov til å forby enkelte korttyper. Men det er svært sårbart overfor motpartens innblanding, dessuten sladrer man for meget om hva man sitter med, det er visse vanskeligheter med å finne ut om trumfargen er tilstrekkelig, og endelig er det vanskeligheter med å finne ut om det er tilleggstyrke ut over utgangen. Hersheth har arbeidet en god del med dette siste spørsmålet, og har til dels hatt hell med seg, men så har han til gjengjeld støtt på andre vanskeligheter.

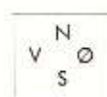

Unnskyld dette private sidespranget. Den første situasjonen hvor det lønner seg å være naturlig, er når man velger åpningsfargen. Det er hundrevis av situasjoner hvor man kommer galt av sted hvis man ikke begynner med den lengste fargen sin, mens det sjelden hender at det er noen fordel ikke å gjøre det. Ta en hånd som denne:

♠ E kn 9 7 ♥ E D 8 5 3 ♦ 4 ♣ D 7 4

Vi er vel alle enige om at hvis De ikke åpner med en spar, har De vanskeligheter med å få vist denne fargen senere. Men likevel mener jeg at det absolutt lønner seg å åpne med en hjerter. En sparåpning fører iallfall til en ting, at De får preferanse til gal farge siden. Jeg har nevnt en del om dette tidligere og skal ikke gjenta meg selv for meget. Men jeg kan likevel ikke dy meg for å vise fram følgende eksempel:

♠ E kn 9 7
♥ E D 8 5 3
♦ 4
♣ D 7 4

♠ K 8 3
♥ K 7 4 2
♦ 9 8 5
♣ E kn 10 5

Dette spillet så jeg i en kretskamp i Oslo for noen år siden, og ved ett av bordene gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	4 ♦	4 ♠	pass
pass	pass		

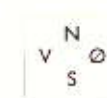
Sparfargen satt skjevt og Vest ble øyeblikkelig trukket på i trumf, slik at det ble et par beter. Ved det andre bordet åpnet Vest med en hjerter, og nå kunne ingen motstander hindre at man fant den beste fargen. Fire hjerter ble meldt og fått.

De kan kanskje kritisere Øst ved det første bordet, han er ikke sterk nok til å gå i fire spar. Men hva skal stakkaren gjøre? Passe og la makker gjette om hånden er blank eller om han har 11 honnor poeng? Eller melde og satse på at makkers åpning ikke er helt minimal?

Det er selvfølgelig ikke riktig å slutte kommentarene til dette eksemplet uten å peke på at det blir annerledes om Øst får en spar mer og en hjerter mindre. Det er riktig. Da er det en fordel å spille fire spar. Men denne fordel er langt mindre enn fordelene ved å spille fire hjerter i det aktuelle eksemplet. Det er en mindre feil å spille en edel farge fordelt 5-3 i stedet for 4-4, enn det er å spille en farge på 4-3 når man har en annen edel farge fordelt 5-4. Både 5-3 og 4-4 er betryggende trumffarger, og det hender ikke så ofte at 4-4 gir et stikk mer. Men 4-3 i stedet for 5-4 er som oftest forskjellen mellom seier og nederlag.

Et annet eksempel på det samme var jeg selv med på:

♠ 9
♥ E K 9 7 4
♦ E K 7 4 2
♣ K 5

♠ 10 8 7 3
♥ D 8 6 2
♦ 5 3
♣ E D 7

Jeg satt Vest og åpnet med en hjerter. Nord kom inn med tre spar, og til slutt havnet vi i fem hjerter med seks trekk. Vi var ikke særlig stolte av meldingene våre, men det ble likevel vunnet spill med god

margin. Ved det andre bordet slapp Øst—Vest i det hele tatt ikke til med noen hjertermelding, i det Vest, som spilte Vienna, åpnet med en grand. Nord smalt i med fire spar, Øst dobbelt, og så ble det pass rundt. Det beste ved hele historien var at Nord fikk sine fire spar, ved et uheldig motspill. Men det har mindre å si. Hovedsaken er at Vests kunstige åpningsmelding satte ham og hans makker ut av spill. Øst fikk vite at paret hadde stor styrke, men ikke hvor denne styrken satt, og derfor måtte både han og Vest gjette. De gjettet galt, og dermed var katastrofen der. Selv om de hadde innkassert en bet eller to, ville det vært tapt spill.

En annen ting jeg vil peke på i den samme forbindelsen, er at De bør ha en viss styrke i den fargen De melder. Fire småkort, som har vært så populært i enkelte systemer, er en farlig historie å melde på. Det eksemplet som i sin tid ble lansert med fire små spar på hver hånd, og hvor en lav sparkontrakt er bedre enn en grandkontrakt, har nok sin riktighet fremdeles. Det er bare det at det går år og dag mellom hver gang det dukker opp et slikt spill, og i mellomtiden har man vært utsatt for kostbare misforståelser i haugesvis av spill. Svakheterne ved å melde en så tynn farge, er mange. Her er noen eksempler:

(1) Makker får en feil oppfatning av den fargen De ønsker i utspill, hvis motstanderne skulle få spillet.

(2) Makker vil lese tilpasning i denne fargen som en fordel og en singelton som en svakhet, mens det omvendte er en god del mer korrekt.

(3) De risikerer å komme i en høy kontrakt som ikke har fnugg av sjanse fordi trumfargen er for svak.

(4) Makker vil aldri få overbevist Dem om at det ikke er tapere i denne fargen, selv om han skulle sitte med E—K—D—fjerde eller noe slikt.

Her er et eksempel på hva feil utspill kan ha å bety:

Se øverst neste spalte

Med ingen i faresonen åpnet Syd med en spar (!) hvorefter motparten havnet i fem ruter med Vest som spiller, uten at Syd fikk tid til å vise hjertene. Nord, stak-

♠ E D kn 9	♠ K 5 2		♠ 10 4
♥ 8 7 2	♥ K kn 10 4	N V O S	♥ 9 5
♦ E D 8 6 2	♦ kn		♦ K 9 7 5 4
♣ 9	♣ kn 10 4 3 2		♣ D 8 7 5
	♠ 8 7 4 3		
	♥ E D 6 3		
	♦ 10 3		
	♣ E K 6		

kar, startet med spar to, og dermed var det hendt. Spar ti på bordet beholdt stikket, så fulgte spar ess, spar dame, som Nord måtte stikke mens Øst stjal, to ganger trumf, og deretter forsvant en av Østs hjertere på Vests spar. Vunnet kontrakt, i stedet for to betar med et hvert annet utspill.

Her er et spill som belyser det neste punktet jeg nevnte, hentet fra en turnering om DK-pokalen for et par år siden:

♠ E D 8 6	♠ K 4		♠ K 4
♥ E kn 10 7	♥ E kn 10 7	N V O S	♥ K 5
♦ 4	♦ 4		♦ E K kn 10 9 7 5 3
♣ 10 7 5 3	♣ 10 7 5 3		♣ 6

Ved det bordet hvor makker og jeg satt Nord—Syd, meldte motparten slik:

Vest	Øst
1 ♣	1 ♦
1 ♠	4 ♦
pass	

Ruterdamen satt for sikkerhets skyld singel hos Nord, så det var ingen vanskeligheter med å vinne seks trekk, mens ikke engang utgangen var meldt.

Våre lagkamerater fant slemmen, slik:

Vest	Øst
1 ♠	2 ♦
2 ♥	6 ♦
pass	

Det var kanskje litt dristig meldt, men Øst kommenterte det slik etterpå:

— Jeg hadde tilpasning i to farger som makker hadde meldt i, og dessuten en meget sterk åttekortfarge. Hvorfor skulle jeg ikke melde en slem? Nei, hvorfor skulle han ikke det. Øst ved det andre bordet hadde en langt mer utaknemlig oppgave, i og med han ikke så denne tilpasningen. Sett bare

fra beredskapsprinsippets side er det kanskje en fordel å åpne med en kløver, man får lettere vist 4—4—4—1 på den måten. Men det hjelper ikke, fargen er ikke meldbar. Øst kunne umulig forstå at det var et pluss å ha singeltonen i kløver og ikke i spar eller hjerter.

Her er et eksempel som viser risikoen for å komme for høyt:

♠ 9 7 5 3 ♥ E K D 7 ♦ 5 2 ♣ K 7 3	N V Ø S	♠ K 8 4 2 ♥ 9 ♦ E K D 4 ♣ E D 10 6
--	------------------	---

Ved ett av bordene i en lagkamp gikk meldingene:

1	♠	—	3	♦
3	♥	—	4	gr.
5	♦	—	6	♣

Det var ikke frugg av sjanse til å unngå to spartapere.

Ved det andre bordet åpnet Vest med en hjerter, og det gjorde at Øst på langt nær ble så aggressiv. Resultatet ble tre grand, som gikk hjem som et skudd. Fire spar er kanskje den beste kontrakten, skjont ikke hvis Syd har noe slikt som E—D—kn—fjerde i spar.

Øst—Vest har selvsagt svær kort i det siste eksemplet, bare i honnørpoeng kommer vi til 30. Men det foreligger duplikasjon av verdier, og da nytter det lite med svær kort. Det er kanskje vanskelig å unngå å havne i seks spar i alle tilfelle, men det er i det minste en sjanse ved å åpne med en hjerter.

Nå kommer De kanskje med et spørsmål. De er svært interessert i. — Hvis man åpner med en hjerter på disse kortene, hva skal man da komme igjen med om makker svarer to ruter? Nå ble du kjørt fast, Bøe! Å nei da, ikke ennå.

Saken er at makker har masser av annet å melde enn to ruter. Han kan melde i spar og i grand, og han kan høyne hjerteren. I alle tilfelle har jeg alt i orden. Han kan melde to kløver, og det er fremdeles ikke så svært vanskelig, tre kløver er ikke særlig galt. Grovt regnet kan vi si at han melder ruter bare fjerdeparten så ofte som han melder noe annet. Dessuten er det et viktig poeng at det bare er to ruter som

skaffer vanskeligheter. Hvis han hopper til tre, er det bare å melde tre grand.

Men en gang i mellom vil selvfølgelig to ruter komme. Hva da? Ja, først vil jeg si at jeg nekter å gjøre det vanskelig i alle spill, av frykt for å få det vanskelig i en posisjon som i alle fall forekommer under 20 % av alle spillere. I alle andre tilfelle er det riktigst å åpne med en hjerter, og jeg vil foretrekke å unngå vanskeligheter i mer enn 80 % av spillene framfor å unngå dem i mindre enn 20 %. Det er bare å velge.

— Men når nå to ruter kommer. De gir Dem ikke, og nå er jeg klar til å svare. Da må man finne en nødutvei, som er avhengig av hva man sitter med. Denne gangen heter nødutveien to hjerter. Det er selvfølgelig ikke bra med en firekortfarge, men det er verdt å legge merke til at det er en uhyre sterk firekortfarge. Faktisk kan jeg vente at denne fargen skaffer meg flere stikk enn for eksempel D—kn—femte, som er lovlig minimum for gjentagbare farger.

Men hvis nå hjerterfargen er svakere? Ja, da må det nødvendigvis bli noen andre kort. Vis meg dem, så skal vi prate sammen om det.

Vi bytter nå litt på kortene igjen, slik:

♠ 9 7 6 3	♥ E K D 7	♦ K 7 3	♣ 5 2
-----------	-----------	---------	-------

De åpner med en hjerter og makker melder to kløver. Denne gangen har De til og med to utveier, nemlig å gjenta hjertene, som jeg har nevnt foran, og dessuten å melde to ruter. To ruter er et bedrag, De narrer makker med hensyn til ett kort i fargen. Men han vil neppe la Dem spille to ruter hvis han kan gjøre noe ved det, det er en slett farge, og det er dessuten sekundærfargen Deres. Hvis han lar meldingen stå, har han sannsynligvis fire kort i fargen, og da er kanskje to ruter en like god kontrakt som noen annen.

Legg merke til en ting. Jeg vil ikke si jeg anbefaler disse meldingene jeg har nevnt nå på slutten. Jeg er kjørt opp i en situasjon hvor jeg er i vanskeligheter i alle tilfelle, og derfor må jeg gjøre mitt beste for å komme ut av disse vanskelighetene igjen. Det er det minst gale det er snakk om.

♦

Det er kanskje verdt å spandere noen ord på fordelingen 6—5 også. Heller ikke her tror jeg det lønner seg i det lange løp å gå fra prinsippet om å melde lengste farge først. Si De har:

♠ — ♥ ED874 ♦ KD1097+ ♣ K3

Her vil jeg åpne med en ruter og etterpå melde hjerterfargen to ganger, hvis jeg får sjansen. Kom nå ikke og snakk om at jeg reverserer kortene med liten honnørstyrke. Det gjør jeg selvsagt, men se på spillestyrken da. La oss si det meldes:

1 ♦ — 1 ♠
2 ♥ — 3 ♦
!

Makker har ikke vist noen særlig styrke, men tre ruter skulle være en sikker kontrakt. Om De ønsker å gå videre, er det bare å melde tre hjerter, og makker vil forstå. Han vil telle Dem inn til elleve røde kort, og vil se at hverken spar- eller kløverhonnører er så særlig aktuelle saker. Selvsagt vil kløverdamen støtte opp, men du verden så meget bedre De liker et par røde knekter. Det er så viktig å vise fordelingen 6—5, og det får De aldri gjort ved å starte med hjerter.

En annen grunn til at jeg foretrekke ruteråpning med disse kortene, er at det er greit å ha gitt beskjed om den sterkeste fargen hvis noe skulle skje som krever en preferanse med få kort i begge farger hos makker. Plaser ham på en dobbelton både i ruter og hjerter, og se hvor meget lettere De spiller en ruterkontrakt om fordelingen er skjev. I en hjerterkontrakt må De kanskje stjele utspillet i spar, og så er De nede i seks trumf sammen med makker, det samme som motstanderne har, og hverken trumfen eller ruterne er gående. Forsøk nå å etablere ruterfargen, selv om det kan gjøres med bare én taper. Det kommer mer spar, og hvis ikke trumfen nå sitter 3—3 og hjerterkongen heldig, kan det komme til å gå svært så galt. Fem seks betes er slett ingen umulighet. Noen slik katastrofe er det mindre fare for i ruter, der er det flere trumf å sette i mot med.

Bridgebøker

VI HAR PÅ LAGER:

- Aftenbladets bridgebibliotek, 6 bind å kr. 3,40. (Kan kjøpes enkeltvis.)
Aftenbladets nye bridgeserie 1—3 a kr. 3,50 pr. b.
Bøe: «Revidert Vienna». Kr. 10,85 lb.
Bøe: Bridge uten tærer kr. 12,50 lb.
Kaalund-Jørgensen: «Bridgens Luner». Kr. 9,90.
Nielsen Aksel J.: «100 nye modspill i bridge». Kr. 13,50.
Toustrup: «Nem bridge». Kr. 8,25.
Werner: Resor i Riskzon. Kr. 24,35.
Werner: Den røda tråden vid det grøna bordet. Kr. 25,95.
Terence Reese: «Europamästare spelar bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50. Porto for en bok kr. 0,60. Porto i oppkrav kr. 1,25.
Jannersten: «Boken om skvis». Innb. kr. 23,50.
Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Budgivning-Spelföring-Motspel. Nytt opplag. Pris kr. 25,95.
Jannersten: «Speltekniken i bridge». Kr. 25,95.
Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge». Kr. 25,95.
Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40.
Bøe, Elfwin, Jannersten: «Tävlingsledaren». Håndbok for turneringsledere. 256 sider innb. i shirting. Kr. 31,10.
Darvas: Tvärs igenom leken. Kr. 25,95.

NORSK BRIDGEMAGASIN
Kongensgt. 4 — Oslo.

Det er atskillig mer å si om prinsippet å velge den lengste fargen først, og dessuten sørge for at fargen De velger, er meldbar. Men dette får være nok denne måneden, jeg kommer igjen neste gang. Jeg vil bare konkludere med å innprente dette med den naturlige rytmen, den spiller en stor rolle.

Hvorledes melder De?

I disse meldeprøvene har De anledning til å kontrollere Deres ferdigheter. Den beste melding etter vår mening gir 10 poeng, og for alternative meldinger vi mener ikke er fullt så gode, gir vi fra 9 til 1 poeng. Klarer De 50 poeng er det bra, 60 er meget godt og 70 er utmerket.

De har alltid Syds kort, og skal melde i den posisjon hvor vi har satt et spørsmålstegn. Svarene finner De på side 14.

1) Syd har:

♠ D kn 9 7 8 5 ♥ 6 ♦ kn 10 7 3 ♣ 6 5

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	D	RD	?

2) Syd har:

♠ K D kn 4 ♥ 5 2 ♦ 7 4 3 ♣ E kn 6 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	2 ♦
pass	pass	?	

3) Syd har:

♠ 6 4 3 ♥ K D 9 7 ♦ E D 7 6 3 ♣ 7

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♥	2 ♠	?

4) Syd har:

♠ D 7 5 4 2 ♥ K kn ♦ E K D 9 5 ♣ 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♠	2 ♣	D
pass	?		

5) Syd har:

♠ E K 4 3 ♥ K kn 7 2 ♦ 7 4 2 ♣ 5 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	1 ♣
3 ♣	pass	3 ♠	pass
?			

6) Syd har:

♠ 6 4 ♥ E D 10 8 ♦ K D 8 5 ♣ K 9 4

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	D	pass	pass
?			

7) Syd har:

♠ E K 7 6 2 ♥ E D kn 5 4 ♦ — ♣ kn 8 3

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
4 ♦	D	pass	5 ♣
5 ♦	?		

8) Syd har:

♠ E 7 ♥ kn 5 ♦ D 9 6 3 ♣ E K 10 8 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♣
pass	2 ♠	pass	?

Siden sist

Forts. fra side 2

I Horten fikk jeg forevist følgende spill:

♠ 10 3 2		♥ E K D 2
♦ 9 4		♣ 9 4
♣ D 7 5 3		
♠ kn 7 5		♥ E D 9 8
♥ 9 4 3		♦ kn 10 7 5
♦ 8 5		♣ kn 10 7 6 2
♣ 10 8 6 4 2		♣ —

	N	
V		Ø
	S	

♠ K 6 4
♥ 8 6
♦ E K D 3
♣ E K kn 9

Syd er havnet i seks grand, og får spar syv ut fra Vest. Hvis Øst nå stikker med esset, ender det i en forholdsvis fredelig skvis i et par tre farger. Dette så Øst også, og derfor la han återten da bordet fulgte med liten spar, og Syd fikk for kongen. Det vil ofte kunne drepe skvisen, men denne gangen var Øst så presset at det ikke hjalp. Syd fortsatte med tre kløver, og stillingen var:

♠ 10 3		♥ E
♦ E K D 2		♦ kn 10 7 5
♣ 9 4		♣ kn 10 7 6
♣ D		♣ —

	N	
V		Ø
	S	

♠ 6 4
♥ 8 6
♦ E K D 3
♣ 9

GULLSMED H. A. NEERBYE

Alt i gullsmedvarer

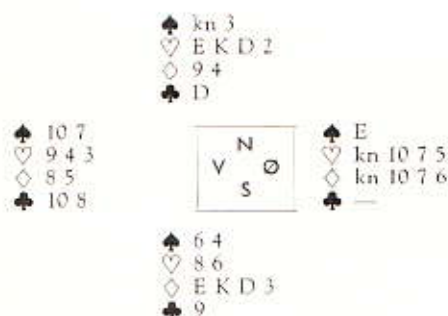
Godt utvalg i bridgepremier

**N. B. F. skjører m/merke
sendes i oppkrav.**

TORGGATEN 2 - OSLO - TELEFON 333235

Nå må Syd være forsiktig, og ikke spille den siste kløveren sin. Det skaper nok vanskeligheter for Øst, men han kan fri seg ved å legge sparesettet. Syd kan siden spille spar opp mot Nords tier, og derved gi fra seg sparstikk til Vests knekt, men dessverre, Vest har en stående kløver igjen. Syd må derfor spille spar straks. Øst kommer inn og gir hjerter eller ruter tilbake, og nå kommer kløverdamen og skviser ham.

Mine venner i Horten var imidlertid ikke helt enige i hvordan spillet hadde vært, noen mente sparknekten satt hos Nord i stedet for tieren. Da får vi en annen, morsom utvikling. De fire første stikkene er som før, og vi får denne posisjonen:

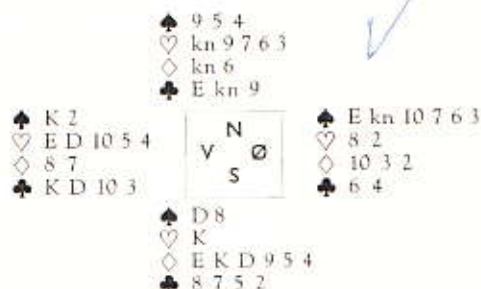

Nå bør Syd spille kløver fjerde gangen også, og Øst må oppgi ruterne hvis han i det hele tatt vil ha stikk. Hvis han legger en hjerter, kommer fargen fire ganger, og Øst er skvist på ny, i spar og ruter. Legger Øst sparessett, inntreffer samme situasjon, idet sparknekten kommer i stedet for den fjerde hjerteren. Men hvis Øst legger ruter

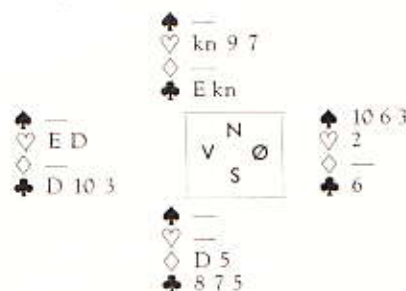
i posisjonen ovenfor, får han et stikk til slutt ved forsiktig motspill. Den fjerde ruterer truer ham på ny, men truslene er galt plasert slik at Nord må kaste av for Øst, og dermed kan han fri seg. Men tolv stikk kan han ikke hindre.

London-mesterskapet for mixed par ble som nevnt tidligere, vunnet av Fritzi Gordon og Claude Rodrigues. Her er et spill hvor vinnerne scoret stort:

Spillet var ikke av de store, Rodrigues som Syd var havnet i tre ruter etter flere meldinger fra motparten. Vest begynte med kløverkongen, som han fikk beholde, og så ble det skift til sparkongen. Fargen ble fortsatt, og tredje gangen kastet Syd hjerterkongen, som motparten jo alltid skal ha stikk for. En hjerter ble stjålet, og så kom en lang rekke trumf, til stillingen var:

På ruterdamen var Vest fanget i en herlig trumfskvis. Legger han hjerter, kommer kløverfinessen og hjerterstjeling, og Nords hånd står. Bedre blir det ikke om Vest legger kløver, da kommer kløverfinessen, esset og hjerterstjeling, og kløver åtte står. Skvisen kunne vært hindret ved mer kløverspill fra motstanderne, men det er en annen historie.

Månedens merkeligste spill er fra Danmark, og forekom i en turnering mellom en svensk og en dansk krets:

♠ K D k n x x	<table style="border-collapse: collapse; text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
	N										
V		Ø									
	S										
♥ K D x		♥ E k n x x x x x									
♦ K x		♦ E									
♣ D x x		♣ E x x x x									

Det svenske Øst-Vest-paret åpnet med en grand på Østs hånd. Svenskene åpner gjerne med en grand så sant de har 16 honnørpoeng og en balansert hånd, selv om det er fem spar eller hjerter. Øst meldte seks hjerter rett inn, og dermed burde det jo være slutt. Men paret brukte de svenske «overføringsmeldingene», hvor en fargemelding etter makkers grandåpning er ordre om å flytte kontrakten til fargen over den meldte. Det gjelder imidlertid ikke på seks-trinnet, såvidt vi vet, men det var Vest ikke klar over. Han flyttet pliktskyldigst, som han trodde, kontrakten over i seks spar, hvorefter kontrakten ble syv doblete hjerter! Det gikk imidlertid bra, spasset kom ut, Øst stjal, og så ga bordets spar og ruterkongen avkast for alt som het tapere i kløver. Snakket De om tur?

En utmerket julegave til bridgespillere

Rolf Bøe's

BRIDGE UTEN TÅRER

Hos bokhandlerne

Kr. 12,50 innb.

A. M. HANCHES FORLAG

Forbundsnytt.

Tillatte meldesystemer, melde- og spillekonvensjoner.

I henhold til vedtak av 5. desember 1956 om at Forbundsstyret hvert annet år skal ta listen over tillatte systemer opp til revisjon, har Forbundsstyret fattet vedtak om hvilke meldesystemer, melde- og spillekonvensjoner som skal være tillatt fra 1. januar 1959:

I. Meldesystemer

Alle nasjonalt og internasjonalt alminnelig benyttede systemer er tillatt hvis de har vært publisert på en betryggende måte og kan forutsettes kjent her i landet.

Det gjelder for tiden, Acol, Culbertson, EFOS og Vienna med forskjellige tillem্পninger. Også blanding av systemer er tillatt, f. eks. Culbertson med Vienna-grand eller Acol med sterke grandåpninger. Derimot kan ikke de italienske systemene ansees å være tilstrekkelig kjent eller publisert her i landet.

II. Melde- og spillekonvensjoner

Vurderingen av hvilke melde- og spillekonvensjoner som skal kunne godkjennes, skjer ut fra samme grunnsyn som for meldesystemer. Konvensjoner som ikke kan betraktes som betryggende publisert, kan bare brukes hvis de er enkle og lett forklarlige.

Det henvises forøvrig til «Lover for Duplikatbridge» § 43 punkt d.

III. Opplysningsplikt

Det understrekes at enhver har plikt til å gi opplysning om spesiell betydning av melding eller spill. Enhver har også rett til å spørre om en melding eller spill har spesiell betydning. Det henvises til «Lover for Duplikatbridge» § 43 punkt a og c.

Forbundsstyret skal senest om 2 år igjen ta listen over godkjente systemer opp til revisjon.

Oslo i november 1958.

NORSK BRIDGEFORBUND

Ranik Halle,
president.

Bjørn Larsen.

Turneringsnytt

OSLO

Den årlige firkanturneringen mellom Oslo, Bergen, Trondheim og Rogaland ble i år arrangert i Oslo 1. og 2. november. Resultatene ble:

Oslo — Bergen	47—29
Rogaland — Trondheim	45—21
Oslo — Rogaland	43—41 uavgj.
Trondheim — Bergen	50—36
Oslo — Trondheim	47—19
Rogaland — Bergen	40—38 uavgj.

Dermed ble stillingen: 1. Oslo, 5 poeng; 2. Rogaland, 4 poeng; 3. Trondheim, 2 poeng; 4. Bergen, 1 poeng.

Der seirende oslolaget besto av Magnussen — Schröder Nielsen, Dæhlin — Knudsen og Engbretsen — Risse.

Samtidig ble avviklet en damebykamp mellom Oslo og Trondheim, hvor Oslos lag, bestående av Randi Herseth — Reidun Dillrud og Eva Tengelsen — Bodil Voss, vant klart med 152—96 etter å ha ledet gjennom alle rundene.

Norgesmesterskapet for klubber

Den store overraskelsen i første runde i Norgesmesterskapet for klubber var at Skiens nye stjernelag, Aslaksen — Stang Wolff supplert med sandefjordspillerne Larsen og Johansen, fikk et sviende stort nederlag mot Notoddens annetlag i første runde, hele 8°—36 var resultatet etter at kampen var over. For øvrig noterer vi oss at Moss med Nils Eriksen i spissen slo ut ABC (Haagensens lag) og at Astra 3 måtte reise hjem fra Bøn med tap. Resultatene er:

Mo II — Fauske II	72—61
Sandnessjøen II — Mo III	60—51
Mo Kvinnelige Bk. — Mosjøen	20—98
Namsos II — Ogdal III	40—94
Duplikatkl. II, Steinkjer — Nauma	41—78
Ogdal II — Ruterknekt, Trondheim	42—73
Dovre II, Trondheim — Verdal II	43—70
Forcingkl. II, Trondh. — Levanger II	56—62
Frosta — Dovre III, Trondheim	50—36
Munken II, Trondheim — Basta, Trond.	55—47
Orkanger — Surnadal II	100—32
Grand IV, Ålesund — Sunndalsora	37—61
Kristiansund II — Grand III, Ålesund	55—49
Raumaknektene II — Honnørkl. II	46—36
Syver'n II, Svelgen — Måløy III	37—97
Måløy II — Florø II	w.o. for Måløy
Geilo II — Øvre Årdal II	43—45
Laksevåg IV, Bergen — Geilo III	Laksevåg vant
Voss — Safety IV, Bergen	52—38
Strømme II — Safety VI, Bergen	Safety vant
Safety III, Bergen — Laksevåg III	70—60
Safety V, Bergen — Klovertre IV, Bergen	85—17

Klovertre III, Bergen — Bergens Bk. II	25—65
Bergen Handelsfor. III — Kløver II w. o. for Kløver	67—43
Spartre III — Bergen Handelsfor. II	47—58
Doubleton II — Spartre II, Bergen	62—77
Stavanger Bk. VI — Rival II, Stavanger	53—74
Sola II — Stavanger Bk. V	78—14
Gann III, Sandnes — Stavanger Bk. IV	61—35
Rival III, Stav. — Hillevåg II, Stav.	37—54
Duplikat II, Stavanger — Sola III	40—53
Mandal — Kristiansand III	52—82
Leiken II — Foreningen II, Kristiansand	39—37
Kristiansand II — Leiken III, Kr. sand	41—61
Kongsberg II — Rjukan II	23—66
Notodden Duplikat II — Tule	36—89
Skien II — Notodden II	34—53
Start, Notodden — Tjølling III	53—29
Sandefjord III — Porsgrunn II	54—55
Tjølling II — Holmestrand III	63—34
Alvdal — Koppang II	26—72
Elverum III — Fåset	41—67
Rena — Jernbanen, Hamar	66—94
Hamar Bridgeklubb II — Elverum IV	43—43
Otta II — Moelv IV (Otta vant)	Brumunddal vant
Ringebu — Brumunddal III	57—88
Moelv III — K.N.A. II, Oslo	45—62
Trandumknekten II — Bridgekam., Oslo	51—62
Follum — Nordisk Klub, Oslo	59—81
Nøtterøy — Saturn II, Oslo	42—48
Norrøna II, Strømmen — Akademisk III, Oslo	70—69
Bøn II — Astra III, Oslo	83—35
Prinsdal — Norrøna III, Strømmen	63—41
Sinsen IV, Oslo — Drobak	44—38
Hobby IV, Oslo — Brandbu II	50—56
Hjerterdame, Oslo — Dal III	72—45
Hønefoss III — Hobby III, Oslo	35—76
Dal II — Kløverknekt II, Oslo	37—72
Forcingkl. III, Oslo — Hønefoss II	45—73
Lena — Sinsen V, Oslo	41—53
Kapp — Sparni II, Oslo	68—52
Høybråten II — Nobis, Oslo	19—100
Vollen, Oslo — Gronlia	40—52
Haukerød — Blommenholm II, Oslo	26—67
Nord-Sør II, Oslo — Høybråten III	58—45
Duplikatkl. III, Oslo — Holmestrand II	59—55
Åssiden II, Drammen — Golia II, Oslo	48—51
Jessheim II — Lilleaker, Oslo	28—83
Gardemoen II — Akademisk IV, Oslo	83—32
Lambertseter, Oslo — Solberg	51—65
Kløverknekt III, Oslo — Sandefjord II	33—81
Hein 46 II, Hamar — Lofthus, Oslo	57—50
Brumunddal II — B.B.B., Oslo	32—73
Osloknektene — Sårpsborg II	50—49
Blommenholm III, Oslo — Mysen	53—49
Asker II — Drammen Arbeiderf. III	47—69
Krav, Askim — Duplikatklubben II, Oslo	44—55
Drammen Arbeiderf. II — Slemmestad, Oslo	63—43
K.N.A. III, Oslo — Raufoss III	76—32
Sinsen III, Oslo — Drammens Bridgekl. II	29—63
Raufoss II — Acol, Oslo	w.o. for Astra
Astra IV, Oslo — Selbak	40—66
Forcingkl. II, Oslo — Vito II, Drammen w. c. for Vito	76—66
De 4 Ess II, Oslo — Gjøvik II	57—47
Kontraktklubben, Oslo — Fredrikstad	70—60
Avant, Tønsberg — Momp, Skien	85—17
Junior, Horten — Jernbanen, Drammen Jernb. vant	

A.B.C. III, Oslo — Moss.....	50—71
Vestby — A.B.C. II, Oslo.....	36—84

NORD-NORGE

Bridgekl. av 1933 II, Tromsø — Tromsdalen	64—47
Tromsø Damebriddk. — Bardufoss II.....	53—56
Bardufoss I — Tromsø Bridgeklubb III.....	52—63
Storslett — Tromsø Bridgeklubb II.....	63—44
Harstad Sjakk & Bridge I — Svolvær.....	42—46
Narvik Bridgeklubb II — Harstad Bridgeklubb I	w. o. for
Harstad Bridgeklubb II — Finnsnes.....	Narvik
Harstad Duplikatkl. I — Narvik Bridgekl. III	89—46
Narvik Bridgeselskap II — Harstad Duplikatklubb II.....	43—91
Harstad Sjakk & Bridge II — Narvik Bridgeselskap III.....	77—27
	40—54

Hvorledes melder De?

Svar på spørsmålene side 10.

1) Tre spar — 10 poeng. Fire spar — 7 poeng. To spar — 5 poeng. En spar — 2 poeng.

Etter meldingene er det meget som taler for at motstanderne har den største styrken, men de har ennå ikke fått tid til å prate meget om fordelingen. Derfor er det Deres plikt å hindre at de får sjansen til en inngående diskusjon, og det gjør De ved å klippe til med en så kraftig forhindringsmelding som De tør med en gang.

Tre spar er etter vår mening den beste meldingen. Det er ikke helt sikkert motstanderne har noen utgang, og da kan fire spar være i drøveste laget. Etter tre spar må motstanderne opp på tretrinnet for å prate fører, og det kan være høyt nok.

2) Dobler — 10 poeng. To spar — 2 poeng.

De mener vel kanskje at vi er blitt spenns gierne, som det så vakkert heter i jargon. Men finn på noe bedre!

Situasjonen er at De sitter med 11 honnørpoeng og jevn fordeling, og makker har nok minst 11 honnørpoeng han også. Hvis han samtidig har noe i ruter, skulle det være duket for et par-tre doblete beter, mens De og makker ikke har noen utgang i kortene.

Hvis makker er kort i ruter og har en svak åpning for øvrig, er det hans plikt å ta ut doblingen Deres, og hva han enn kommer med, lar De meldingen hans stå. De må imidlertid komme med forslaget om dobling — der kan gi en fin utdeling. Det beste av det hele er at selv om dobleren tross alt skulle vinne kontrakten sin, er ikke så meget tapt, det blir iallfall ikke utgang av det.

Nest etter en dobling foretrekker vi to spar. Tre kløver er forhardt, og to spar, med tre sterke honnører, er en forsvarlig melding. Men som nevnt, vi synes best om doblingen, selv om den er blitt farlig.

3) Tre hjerter — 10 poeng. Fire hjerter — 9 poeng. Tre ruter — 5 poeng. Fem hjerter — 3 poeng.

Selvfølgelig er det utgang i hjerter i kortene, men spørsmålet er om det går an å stappe motstanderne utenfor farensonen. Det er for billig å la dem spille fire spar doblert, og det er spørsmål om fem spar gir tilstrekkelig kompensasjon også.

Under disse omsendigheter er det svært ofte en bra fremgangsmåte å undermelde kortene sine ved å nevne seg med tre hjerter i første omgang. Det kommer sannsynligvis tre spar fra motparten, og etterpå kan De tøyse Dem både til fire og fem hjerter

hvis det blir nødvendig. Høpet er at De lettere får doblert fem hjerter på denne måten enn ved å melde fire hjerter rett inn med en gang. Men spørsmålet er absolutt på kanten, det er en gammel travet denne meldeserien, og De risikerer både å bli gjennomskuet og å spille tre hjerter med fem trekk. Derfor har vi satt poengene så jevnt som 10 for tre og 9 for fire hjerter.

Tre ruter synes vi ikke er så bra. Det er snakk om et spill hvor begge parter konkurrerer om meldingene, og da er det mange ganger like godt å jømpe rett i den meldingen De mener skal spilles. Tre ruter er vanligvis en bortkastet melding her, den gir ikke makker noen opplysninger han kan trekke nytte av. Han får se kortene Deres når de kommer på bordet, og det er ridsnok. Men motparten kan trekke sine slutninger.

4) Pass — 10 poeng. To ruter — 9 poeng. To grund — 5 poeng. Tre ruter — 1 poeng.

Igen et spill hvor avgjørelsen er vanskelig, bortsett fra spillere som alltid tror at makker har så mange flere trumf når han doblert og De selv er kort. Som regel er det slik at de manglende trumfene dukker opp på bordet i stedet, slik at makkers trumf blir klemt som en lus mellom to nesler.

Skal man kunne tjene noe på en lav straffedobling, vil det ofte eller kanskje som regel, si at man må kunne spille en lav kontrakt i fargen selv, ut det med skjev trumfsitt. Det vil igjen ofte si at man må ha overlegen honnørstyrke, og derfor har man kanskje et bedre spill i en annen kontrakt.

Dere følger at man i de fleste tilfelle har ta ut med en svak hånd og en singeltrøt i den fargen som er doblert, og her har man en helt sikker gjennommelding i to ruter, en desidert advarsel mot en drøm om mange fine beter. Det er imidlertid så pass honnørstyrke på hånden at den oppveier singeltrøten, og derfor er det kanskje tross alt best å la doblingen stå. Men vi er ikke det spor overrasket om vi i en lignende situasjon skulle passe, og etterpå oppdage at motstanderne har to kløver i kortene.

Vil De ha en fast regel, så bruk følgende: Trekk fra 2 poeng for hver trumf under to, og 1 poeng for hver dame eller knekt på hånden. Kommer De på denne måten under 13 poeng, så ta ut, hvis De har en noenlunde sikker gjennommelding. Her har De imidlertid 10 poeng etter omvurderingen, og kan derfor passe.

5) Pass — 10 poeng. Alle andre meldinger — 0 poeng.

Dette er kanskje en overraskelse for mange. Makker har reversert på tretrinnet i en farge hvor De har meget god trumfstøtte, og De sitter da vitterlig med noe slikt som 13 poeng som støtte til en sparkontrakt. Men det er for kort tenkt likevel.

Saken er at Deres tre kløver fortalte hele historien. De må for at denne meldingen skal være noenlunde berettiget, være like i underkant av åpning og ha solid trumfstøtte i begge de umeldte fargene, samtidig som ruterstøtten ikke må være helt utenfor. Og nå er det lettere å se at det er makkers tur til å melde fullt ut. Han har fått peiling på kortene Deres, og hvis han ser den minste sjansen til utgang, må han melde den rett inn, eller eventuelt fortsette med en kravmelding i kløver og overlate til Dem å vise fargen.

Deres tre kløver er med andre ord en form for opplysende dobling, hvor De i et blank forteller kortene Deres, og makker viser ved sin neste melding at han har minimum, men at han foretrekker å spille tre spar fremfor tre ruter eller tre hjerter. Han kan ha:

♠ 9 7 5 2 ♥ 8 6 4 ♦ E K 9 3 ♣ E 2

Og nå kan De jo finne ut hva som skjer med fire spar doblert!

6) Pass — 10 poeng. Redobler — 7 poeng. En grund — 4 poeng.

Det ser kanskje forbausende ut at man ikke skal redde seg selv her, men ikke desto mindre mener vi det er det beste. Det er følgende resonnerment som ligger til grunn:

KONVENSJONENES BAKSIDE

Rolf Bøe

Det er ikke lenge mellom hver gang en ny konvensjon dukker opp, og hver gang får vi høre de samme tonene, nå skal det bli saker og ting, for nå er Columbi egg funnet opp på nytt. Det er nærmest som om konvensjonens tilhengere ofte setter seg ned og synes synd på oss andre stakkarer som ikke har den på repetoaret sitt.

Når en tid er gått, får imidlertid pipen en annen lyd. Det viser seg at konvensjonen slett ikke er så fin som man opprinnelig trodde, og så gjelder det å finne en ny igjen. Det er noe som har gjentatt seg fra den gangen bridgen ble funnet opp, og det ser ut til at vi vil få den samme historien gang på gang igjen.

Charles H. Goren skrev en gang at det er med konvensjoner i bridge som med et par sko, de er ikke gode før man har gått litt med dem. Og det er så sant som det er sagt. Saken er at enhver kunstig konvensjon har sin bakside. De må betale prisen for den, og denne prisen er det ikke så lett å få øye på med en gang. Mange spillere bruker en konvensjon i årevis uten å se hvilken pris de må betale, og da er det ikke så rart at det er

vanskelig for noen hver å se prisen på et tidlig tidspunkt.

Så rart det enn kan høres, er det ikke først og fremst spørsmål om hvordan en konvensjon virker når man får kort som passer til den. Det kan De være sikker på er bra. Hvis det ikke er noe besnærende i de eksemplene forfatteren stiller opp, hvis det ikke ser ut som om den avhjelper et lenge følt savn, er det selvfølgelig ingen som er dumme nok til å ta den opp. Men det er noen andre spørsmål det kan være aktuelt å stille seg, og det er først og fremst:

- 1) Hvor ofte har vi bruk for konvensjonen?
- 2) Er den i veien for andre meldinger?
- 3) Kan vi klare oss uten den?

La oss ta en konvensjon som Acols toåpninger. De som har forsøkt den, vet at den virker ypperlig når den blir brukt, men det var ikke det vi først og fremst var interessert i, det går vi ut fra som gitt. Men når vi ser på den i lys av de tre andre spørsmålene, får vi et annet syn på saken. Spørsmål 1) gir negativt svar, det er bare en

(a) Makker har ikke rett ut. Det ville han sannsynligvis ha gjort med en svak hånd og en singleton i hjerter, for eksempel med fem spar. Når han ikke har gjort det, er det lite et håp om hjerterstøtte.

(b) Hvis makker i det hele tatt har litt å fare med, vil Syd kunne kjempe til seg fem-seks stikk. Det er altså ingen virkelig fare, i det det er store sjanser for at motparten har en utning i spar. Makker har sannsynligvis to-tre hjerter. Øst har en god del og troløselig blir det lite igjen til Vest. Motparten har lengden i spar, og Vest har mest sannsynlig essene i de svake fargene. Det blir da ikke særlig mange stikk i motspill.

(c) Videre meldinger kan at motparten velger mellom å doble Dem og velge å spille utgang selv. Det er slett ikke sikkert Vest er begejstret for sin makkers pass, kanskje han sitter og verker etter å få meldt igjen, og i så fall vil Deres pass sette bom for døren for ham.

Alt i alt vil en doblet hjerter ikke være noen katastrofe, og det kan godt hende videre meldinger vil føre til verre resultater.

7) Pass — 10 poeng. Seks kløver — 5 poeng. Fem hjerter — 2 poeng.

Pass i denne situasjonen må være en kravmelding, og det er det beste De kan gjøre. De forteller derved at De ikke er oververtes begeistret for seks kløver, men at De kan være med på denne meldingen hvis makker gjentar fargen. Dessuten gir De ham sjansen til å melde spar eller hjerter, noe som De vil like langt bedre, og endelig får han anledning til å straffedoble, noe som kanskje vil være det aller beste.

8) Tre spar — 10 poeng. Tre kløver — 7 poeng. Tre ruter — 4 poeng.

De har ingen minimums åpning, og makkers melding forteller at han er like i underkant av åpning, og dessuten bør han ha minst fem spar. Derfor bør De holde meldingene flytende, det er litt for pessimistisk å passe.

Vi er ikke udeelt begeistret for tre spar med en svak trumfstrøtte.

Forts. side 20.

sjelden gang den forekommer. Spørsmål 2) er også negativt, den er blant annet i veien for de svake toåpninger. Spørsmål 3) er faktisk det eneste positive, all den tid det må innrømmes at det er ofte vanskelig å klare seg uten, når de spesielle korttypene dukker opp. Men frekvensen og de svake toåpningene er leie anstøtstener. Det kan være en tanke som også Simon har foreslått, å bruke Acols toåpninger bare i fjerde hånd, men det gjør jo systemet temmelig komplisert.

Det var imidlertid ikke Acols toåpninger jeg tenkte å prate om denne gangen, men derimot en annen konvensjon som ble svært populær for noen år siden, men nå ikke er så i vinden lenger. Det er imidlertid fremdeles mange som bruker den, så mange at det er verdt å lage en artikkel for å gi beskjed om prisen. Jeg sikter til Harveykonvensjonen og dens brødre, Fishbeinkonvensjonen og hva de heter alle sammen (Pussig forresten, norske bridgespillere har brukt Fishbeinkonvensjonen i en årrekke uten å vite at den hadde dette navnet. Den ble lansert av nordmenn i slutten av krigen, mens den først ble nevnt i Bridge World en god stund etterpå).

Som De vet går disse konvensjonene ut på at en dobling etter at motstanderne har åpnet med en sperremelding, er en straffedobling. Så er det isteden innført en kunstig melding for å be makker velge mellom de umeldte fargene. Harvey bruker laveste melding i kløver, Fishbein bruker «fargen over», noen bruker laveste grandmelding, og så videre. Det er en hel hærskaer av varianter, som hver har sine svakheter og sine fordeler.

Det er klart det er en fordel å straffedoble en frekk motstander som åpner med tre hjerter når De selv har noe slikt:

♠ E kn ♥ D kn 10 9 8 ♦ E K 4 ♣ K 9 3

Hvis vi går gjennom de samme spørsmålene som tidligere nevnt, ser vi fort at konvensjonen er fin overfor spørsmål 3). Det er uhyre vanskelig å få straffedoblet tre hjerter her, hvis ikke vi bruker denne konvensjonen. Men så er det også slutt med fordelene. De gangene den ene spilleren i et par på egen hånd kan avgjøre at en straffedobling er det eneste lønnende, er svært få. Husk at en slik melding som oftest forekommer uten at man har anelse om hva makker sitter med, og det er sjelden lønnende politikk. Som regel må det et samarbeid til, og det skjer ikke her.

Spørsmål 2) er også negativt. Det skjer stadig ulykker med de surrogatene man har oppstilt for den gamle gode valgfrie doblingen, enten disse surrogatene heter Harvey, Fishbein eller et annet fint navn. En valgfri dobling er en invitt til samarbeid, det er en opplysning om hva man selv sitter med og en oppfordring til å gjøre det best mulige ut av denne beskjeden, mens surrogatet er en kommando som avgis uten å kjenne makkers kort. Ta for eksempel følgende spill:

♠ E kn 9 7	N V Ø S	♠ 8 5 2
♥ 8		♥ D kn 10 9
♦ K D 8 4		♦ 7 6 3
♣ E D 6 2		♣ 9 8 3
		♠ 10 6
		♥ E K 7 6 5 4 3
		♦ 9 5 2
		♣ 4

Syd åpner med tre hjerter. Hvis Øst—Vest bruker valgfri dobling, er det ingen vanskeligheter. Vest dobler, og det blir pass rundt, en melding som vel resulterer i en bet. Men hvis først Vest skal avgi en kunstig melding for å tvinge sin makker til å si noe, er det innledningen til en katastrofe. Nord dobler alt motparten kommer med, og det er vanskelig å se hvordan man skal kunne

klare seg under 8—1 100 i bet hvis man er i faresonen. Og det er man ofte når motparten sperrer.

Denne situasjonen forekommer vel så ofte som den jeg innledet med, der hvor den ene spilleren hadde både honnørstyrken og trumflengden, og allerede når vi legger sammen disse to situasjonene, taper det kunstige kravet terreng. Straffedoblingen i det første eksemplet fører kanskje til la oss si to doblete betes i stedet for udoblete, og utenfor faresonen gir dette en sving på 200 poeng. Men vi kan godt ta kraftigere i og si det gir tre betes, en sving på 350 poeng. Det er likevel billig mot svingen i det andre spillet, som blir på noe i nærheten av 1 000 poeng.

Og så kommer vi til alle de andre innvendningene. Enhver kunstig melding tar bort den naturlige. Hvis tre spar i systemet Deres er en kunstig melding etter motpartens tre hjerter, mister De sjansen til å fortelle om en meldbar sparfarge om De har:

♠ E D 9 8 5 2 ♥ 8 ♦ K D 9 ♣ E 8 3

Det åpnes med tre hjerter til høyre for Dem. Hvis tre spar er naturlig, har De ingen vanskeligheter. De avgir denne meldingen, og hvis makker har noen blader som støtter, legger han på. Så enkelt er det. Men hva vil De gjøre hvis tre spar er en kunstig kravmelding? Gjett vekk.

Nå sier De kanskje at De ikke bruker tre spar, men tre grand som ordre om å melde. Vel, nå får De:

♠ E 4 ♥ K 8 ♦ E K D kn 6 5 3 ♣ E 4

Vær så god, finn ut hvordan De skal få spille tre grand om motparten åpner med tre hjerter.

Fire kløver er ikke det spor bedre. Det hender faktisk De har en lang og sterk kløverfarge også, og det hender enda oftere at makker har kort som gjør at tre grand er mer lønnende enn noen fargemelding.

Det er ikke fair å avslutte uten å peke på at en valgfri dobling kan gi motparten en billig utgang om makker er blank, slik som i det neste spillet:

♠ 8 4	♥ E K 7 3	♦ K D 10 6	♣ E 8 5				
♠ E 3	♥ D 10 8 2	♦ E kn 2	♣ K D kn 4				
<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>				N	V	S	
N							
V							
S							
<table style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding-right: 5px;">♠ 7 2</td><td style="padding-right: 5px;">♥ kn 6 5</td></tr> <tr><td style="padding-right: 5px;">♦ 7 4 3</td><td style="padding-right: 5px;">♣ 10 9 7 3 2</td></tr> </table>				♠ 7 2	♥ kn 6 5	♦ 7 4 3	♣ 10 9 7 3 2
♠ 7 2	♥ kn 6 5						
♦ 7 4 3	♣ 10 9 7 3 2						
<table style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding-right: 5px;">♠ K D kn 10 9 6 5</td><td style="padding-right: 5px;">♥ 9 4</td></tr> <tr><td style="padding-right: 5px;">♦ 9 8 5</td><td style="padding-right: 5px;">♣ 6</td></tr> </table>				♠ K D kn 10 9 6 5	♥ 9 4	♦ 9 8 5	♣ 6
♠ K D kn 10 9 6 5	♥ 9 4						
♦ 9 8 5	♣ 6						

Med Øst—Vest i faresonen åpnet Syd ved begge bordene i en lagkamp med tre spar. Ved det første bordet brukte Øst—Vest valgfrie doblinger, og Vest doblet. Nord redoblet, og dermed ble det. Vest karret til seg fire stikk, slik at motparten fikk 710 poeng. Det var selvfølgelig ikke noe pent resultat, og det var en fattig trøst at tre grand hos Nord aldri kan betes. Det er mer sannsynlig at Nord—Syd hvis de får melde i fred, havner i fire spar. Skjønt et virkelig godt par bør finne tre grand.

Øst—Vest hang litt med nebbet etter dette spillet, men bare inntil de fikk konferert med sine lagkamerater. Der hadde Vest avgitt en kommandomelding med tre grand etter Syds tre spar, og så var kontrakten blitt fem kløver hos Øst. Syd hadde startet med ruter. Nord hadde tatt esset og fortsatt med to ganger spar, og Syd hadde spilt mer ruter. Derved hadde Nord—Syd fått to stikk i spar, ett i hjerter og to i ruter, og så hadde det ikke gjort så mye at det bare ble to kløverstikk. Det ble likevel fem doblete betes i faresonen, som ga 1 400 poeng til Nord—Syd. De vil kanskje si at fem kløver er en dårlig kontrakt, fire kløver burde vært rundelig nok. Det er kanskje riktig, skjønt det ikke er lett å stanse med Vests sterke kort. Men det endrer likevel ikke poenget.

En spiller som har så stor styrke som Vest i dette spillet, er nødt til å foreta seg noe etter motpartens sperreåpning. Bytt bare Nord og Øst hender, så står syv hjerter og syv grand, ja syv ruter også for den saks skyld, hvis De skulle finne på å havne der. Men det gjelder å begrense tapet i de til-

fellene det er galt å ta noe initiativ. Og her scorer den valgfrie doblingen stort. Tapet er omtrent begrenset til det motparten får for utgangen og doblingen. Dessuten kan det hende det blir bet, og da er straks hele tapet borte. Men hvis De først har kommandert en blank makker til å melde på firetrinnet, er det omtrent ingen bunn i tapet. Det kan bli uhyggelig stort. Nå behøver selvfølgelig ikke Øst være fullt så svak. Han kan ha ruteresset. Kan De da få stanset i fire kløver, blir det bare to doblete bet, 500 poeng. Men da er motparten to bet i tre spar også, slik at en valgfri dobling skaffer Dem en fortjeneste på 300 i stedet for et tap på 500, en sving på 800 poeng.

Nye bøker

Johs. Hulgaard og K. Tarp Poulsen: «Moderne Acol» (dansk)

De to unge acolytene Hulgaard og Tarp Poulsen har nettopp sendt ut sin bok om systemet, etter at de tidligere gjennom en artikkelserie i Dansk Bridge har behandlet det i en mer konsentrert form.

Fremstillingen i denne boken er klar og flytende, og forfatterne forstår å gjøre stoffet interessant. Noe jeg liker særlig godt, er at systemet er bygget fastere opp enn praksis tidligere har vært. Alt for ofte har Simons gyldne råd skint igjennom i bøker om Acol, rådet om at man skal stå mest mulig fritt i hver avgjørelse og ikke være bundet av stive regler. Det er et råd som er gull verdt for toppspilleren, men for den jevne turneringsspilleren tror jeg det mange ganger har betydd katastrofe. Han har ikke hatt noe å holde seg til som er fast nok, og resultatet har regelmessig vært at han er kommet ut på glatt is. De mange eksemplene med de fyldige kommentarene gjør også boken lettere forståelig.

Likevel sitter jeg igjen med følelsen av at det er enkelte ting jeg ikke liker ved boken, en viss forandring i rytmen som leder bort fra det jeg har forstått ved Acol. Typisk er dette eksemplet:

♠ kn 2 ♥ K kn 6 ♦ E kn 7 4 ♣ D 10 6 3

Makker har åpnet med en kløver, og nestemann passer. Hva melder De? Svaret er en ruter, og kommentarene er: «Meldingen er så smidig, at alternativet tre kløver ikke kan honoreres.» Jeg er redd jeg ville fått null poeng her. All tidligere fremstilling av Acol er gått ut på å bruke begrensede meldinger i stor utstrekning, og her har man jo nettopp en anledning til å kjøre opp. Etter en ruter er meldingene vidt åpne for nestemann, og det er slett ikke utelukket at motstanderne har noe i kortene. Men etter tre kløver, en melding som gir ypperlig beskjed om hånden, får motstanderne det atskillig verre.

Svært kunstig synes jeg forfatterne er i dette eksemplet:

♠ D 3 ♥ E D 10 7 4 ♦ 9 5 4 ♣ E K kn

De har åpnet med en hjerter, makker har meldt en spar, og så er det gjennmeldingen. Svaret er to kløver! Begrunnelsen er at hånden er for sterk til to hjerter og ikke egnet til to grand. Selvsagt forstår jeg grunnen til at man lar ny, lavere farge være sterkere enn en gjentakelse av egen farge, men du verden hvor vanskelig man lager systemet på den måten, uten at man har noe særlig igjen for det. Jeg ville ganske enkelt melde to hjerter, det kan vanskelig være utgang hvis ikke makker kan melde en gang til, og hvis han gjør det, er det adgang til å komme igjen.

Heller ikke kan jeg godta logikken i det følgende resonnementet:

1 ♠ - 3 ♣
!

Forfatterne hevder at tre grand her er en sterk melding, på linje med den situasjonen hvor svarhånden melder to kløver i stedet for tre. Men det er jo en helt annen situasjon. Etter to kløver er to grand helt naturlig en styrkemelding, fordi man bringer kontrakten ut over svakhetsgrensen (to trekk i åpningsfargen) og således inviterer til utgang. Men etter tre kløver er kravet til utgang allerede fastlagt, og tre grand forteller bare at man ikke har tilleggsverdier.

Meningen med denne kritikken er imidlertid ikke å slakte boken, det er meget godt i den, og jeg tror sikkert en lesning av den vil gi utbytte.

RB

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

ROLF BØE

Oppgave nr. 33.

♠ E K 10 7 4 2	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ kn 9 6 3
N		Ø				
V		S				
♥ kn 3		♥ E D 5 2				
♦ E 10 7	♦ 8 5 3					
♣ D 7	♣ 9 3					

Vest spiller fire spar uten meldinger fra motparten, og får spar åtte ut fra Nord. Hvordan bør Vest spille?

Oppgave nr. 34.

♠ E D kn 8 6 3	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ K 10 4
N		Ø				
V		S				
♥ 2		♥ E D 9				
♦ E 7 6	♦ K D 4					
♣ 10 4 2	♣ E K 8 6					

Vest spiller syv spar uten meldinger fra motparten, og får hjerter knekt ut fra Nord. Hvordan bør Vest spille?

Oppgave nr. 35.
Blindemann

♠ 8 7 6	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E K D kn 4
N		Ø				
V		S				
♥ 8 6 3						
♦ E 7						
♣ E K D kn 4						

♠ D 4 2	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	
N		Ø				
V		S				
♥ E 9 7 5 2						
♦ 9 4 2						
♣ 9 5						

Syd spiller tre grand etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 ♣	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest begynner med hjerter fem, Øst tar kongen og gir fireren tilbake. Hvordan bør motspillet føres?

Oppgave nr. 36.

♠ E K D kn 10 5	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 4 2
N		Ø				
V		S				
♥ —		♥ K D kn 7 2				
♦ E K 8 2	♦ 7 3					
♣ E 9 6	♣ D 8 7 2					

Seks spar er vel for hardt meldt, men det var nettopp det Vest var havnet i da spillet forekom, og Nord starter med spar. Hvordan bør Vest spille?

Løsning på oppgave nr. 25.

♠ E K 10 6 4	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 8 7 5 3 2
N		Ø				
V		S				
♥ kn 4		♥ E 6				
♦ E 4 3	♦ K 9 6					
♣ E 6 3	♣ kn 7 5					

Vest spiller fire spar etter at Nord har meldt hjerter og Syd kløver underveis. Hjerterkongen kommer ut fra Nord, Øst stikker med esset. Så følger spar to, og Syd viser renons. Hvordan bør Vest fortsette?

Det er en liten sjanse, nemlig at Nord ved siden av de tre sparene han har vist, sitter med syv hjerter, to ruter og en kløver. De tar for esset og kongen i spar, esset og kongen i ruter og kløveresset, og fortsetter med en hjerter eller en spar, som setter Nord inn. Han kan nå ta de to damene sine, men må så spille hjerter til dobbelt renons. De må ikke stikke på noen av hendene, men kaster kløver på den ene og ruter på den andre. Nord er tvunget til å spille nok en hjerter, og De kaster av en kløver til, og stjeler på den andre hånden. Tre tapere forsvinner fordi De gir Nord et ekstra hjertesikk.

Løsning til oppgave nr. 26.

♠ kn 9 6 2	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E K 4 3
N		Ø				
V		S				
♥ E D kn		♥ K 10 5				
♦ D kn 7	♦ 8 6					
♣ E K 5	♣ 10 8 4 2					

Vest spiller tre grand uten meldinger fra motparten. Nord begynner med ruter fire, Syd legger tieren og Vest tar knekten.

Hvordan bør Vest spille?

De kan ikke gardere Dem mot fordelingen 6—2 i ruter, men hvis fargen sitter 5—3, er det en sjanse. Det beste er rett og slett å sette motstanderne inn i ruter i det andre sticket, og la Nord ta de fire ruterstikkerne sine. Hvis han gjør det, er De hjemme om begge de manglende kløverhonnørene sitter sammen med damen i spar, i en form for skvis som heter kjedeskvis. Sluttposisjonen blir:

♠ kn 9	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ K
N		Ø				
V		S				
♥ E		♥ 5				
♦ —	♦ —					
♣ E	♣ 10 8					

De spiller nå hjerteresset, og en av motspillerne, sannsynligvis Syd, må forkaste seg. Han sitter igjen med damen annen i spar og dame-knekt i kløver, og må forkaste seg. Svakheten ved en slik kjedeskvis er at motstanderne kan narre Dem ved falske avkast tidligere, men det skal vi ikke komme inn på her.

Hvis Nord ikke tar mer enn ett ruterstikk, og skifter til spar eller hjerter, gir De ham øyeblikkelig et nytt ruterstikk. Tar han heller ikke nå stikkene sine, har De råd til å gi fra Dem et sparstikk hvis det er Syd som får det. De tar esset og kongen i

Løsningene sendes Rolf Bøe, Gausterod, Tønsberg, innen 1. januar. Husk å gjøre kommentarene korte.

Resultatet av konkurransen i nr. 7

1. premie: Knut With, Kragerø.
2. premie: V. B. Nicolaysen, Nils Pedersens vei 6, Sarpsborg.

Resultatene for de beste ble:

- 40 poeng: Finn Jervell, Alta.
V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.
Knut With, Kragerø.
38 poeng: Rolf Jahre, Grovane.
Dagfinn Schinstad, Oslo.
37 poeng: Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen.
Leo Tvedt, Tyssedal.
36 poeng: Hans Olsen, Lomnessjøen.
Arild Solberg, Trondheim.
Ivar Tangen, Steinkjer.
33 poeng: Henry Lie, Hamar.
Sigrid Huun, Oslo.
Torolv Tveitan, Røa.

De øvrige løserne har 32 poeng eller mindre.

For løsningene i nr. 6 skal Finn Jervell og Knut With begge ha 38 poeng.

fargen (for å gardere Dem mot 4—1—fordeling) og fortsetter med en liten mot knekten. Har Syd damen, er De hjemme.

Der kan bli forskjellige varianter hvis Nord skifter til kløver begge gangene han er inne, men det blir for langt å komme inn på det.

Løsning til oppgave nr. 27.

♠ E kn 8 7 3	♠ K D 10 9
♥ E 10 6 3	♥ D 8 4
♦ K 5	♦ 7 4 3
♣ kn 7	♣ E 5 2

	N	
V		Ø
	S	

Vest spiller fire spar etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	Dobl.	Redobl.	pass
pass	2 ♦	pass	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Meldingene er kanskje ikke anbefalelsesverdige, men det er en annen historie. Nord begynner med spar seks. Hvordan bør Vest spille?

De har en sjanse hvis hjertene sitter 3—3 med kongen hos Nord. De regner selvsagt med at Nord har de andre høye kortene, siden han har dobbelt opplysende. Men De må spille forsiktig, så ikke Syd kommer inn.

De trekker ut trumfen i to eller tre omganger, og fortsetter med en liten hjert mot damen. (Det er viktig ikke å begynne med esset, da kan Nord lempe kongen, og Syd er nødt til å komme inn). Det er ingen ide for Nord å strikke, så vi sier han legger liten og De får for damen. Deretter følger ny hjert, og hvis Syd legger liten, må Vest knipe med tieren. (Esset nå er like galt, Nord kan fremdeles legge kongen). Nord tar kongen og frir seg med sin tredje hjert, De stikker med esset, og spiller en fjerde hjert, mens bordet legger kløver. (Ikke ruter). Så følger kløvereset og en kløver til. Nord kommer inn, og kan bare få ett stikk til.

Løsning til oppgave nr. 28.

♠ E kn 10 5	♠ K D 4 3
♥ E D 5 3	♥ kn 7 6 2
♦ E K	♦ 8
♣ E 4 3	♣ D 8 6 5

	N	
V		Ø
	S	

Vest spiller seks spar uten meldinger fra motparten, og Nord starter med hjert ni. Hvordan bør Vest spille?

Sjansen består i at en eller annen har kløverkongen dobbel, og hvis det er Nord, at han ikke har flere hjert. De lar utspillet gå hjem til damen (det vil være dårlig av Syd å legge kongen) og trekker trumf to ganger. Så følger esset og kongen i ruter. Øst legger en hjert, og deretter tar De kløvereset. Det neste trekker er å spille liten kløver fra begge hendene. Hvis Nord får for kongen, må han spille ruter til dobbelt renons. Bordets siste hjert taper forsvinner. Kommer Syd inn, har han valg mellom å spille hjert til saks eller ruter til dobbelt renons, og begge deler er like galt.

I sluttspillet må De enten etablere et hjertestikk, eller eventuelt stjele to hjert. Nå ser De kanskje hvor viktig det er at De ikke trumfet tre ganger til å begynne med, det vil da bli en inntøst for lite til den siste hjerteren, eller eventuelt en trumf for lite til stjelingen.

Hvorledes melder De?

Forts. fra side 15.

men vi er enda mindre begejstret for tre kløver eller ruter, selv om vi regner disse meldingene for bedre enn pass. Tre kløver har en tendens til å være en advarsel, noe De sikkert ikke ønsker å gi, og tre ruter, hva skal det føre til? De får en ny melding fra makker som De ikke vet er tvungen, og så er det å starte gjettningen om hvor høyt man skal gå.

Tre spar er tross alt mest fornuftig. De forteller om litt tillegg til åpningen, og overlater til makker å avgjøre om det skal meldes utgang.